

ἐξ' τ' Γένν' τσ' τοῦ Χρ' στοῦ Μακεδ. (Γαλατ.) Σὰ δ' γένν' σ' τ' Μαρίας μ' οὔδι κι ἀλλ' τόθου δύσκουλ' Εὔβ. (Λιχάς). Φρ. Τὸ 'χει ἡ ἐννησί του καὶ εἶναι καλός-κακός (ἔχει τὰς διότητας αὐτὰς ἐκ γεννήσεως) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τοῦ διόλ' ἡ γένν' σ' (τοῦ διόλ' = τοῦ διαβόλου· ἐπὶ παιδὸς ἀτακτοῦντος) Εὔβ. (Στρόπ.) "Εναι ξέν' γένν' σ' (ἐπὶ γαμβροῦ νύμφης ἀποτελούντων μέλος τῆς οἰκογενείας εἰς ἣν εἰσέλθον, ἀλλὰ πάντοτε διακρινομένων ἐκ τῶν ἄλλων μελῶν αὐτῆς διὰ τὸ ξένον τῆς καταγωγῆς των) Θράκ. (Σαρεκκλ.) "Εναι ἀπὸ γεννήσεως στραβός - κουφός - μουγός - κουκίος κουκίος = κουτσός, χωλός) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) "Εν' πού γεννήσιως του στραβός (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κύπρ. "Η φρ. ἀπὸ γεννήσεως καὶ παρὰ Μαχαιρ. (ἔκδ. R. Dawkins 1, 212) «ἐπρεπε νὰ πολομῆς ὡς γοιὸν πολομῶν οἱ ἀφέντες οἱ ρηγᾶδες, ὅπου ἔχουν τὴν ἀφεντίαν ἀπὸ γεννήσεως». Συνών. φρ. ἀπὸ γεννησιμιό, ἀπὸ γεννήσιου, ἀπὸ γεννητά του, ἀπὸ γεννητάτα, ἀπὸ γεννικοῦ. || "Ασμ.

"Ας μὲν μᾶς καταχνών-νουςιν γιὰ τοῦτα πού λαλοῦμεν, γιὰτ' ἐν' πού γεννήσιως μας τῶαι φυσικὸν τὸ πρᾶμαν Δ.Λιπέρτ., Τζωπρ. Τραούδ. 2, 20. Συνών. ἐν λ. γέννα 1. 2) "Η ἡμέρα καθ' ἣν γενᾶται τις, κυρίως ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ πολλαχ.: "Σ τσί εἰκοσιπέδε τοῦ Δεκέβρ' ἐναι ἡ ἐννηση δοῦ Χριστοῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) || Γνωμ.

Τῇ Γέννηση τὴν ἄβροχη, τὰ Φῶτα χιονισμένα, καὶ τῇ Λαμπρῇ βρεχούμενη, τὰ πάντα φτυχισμένα (ἐκ τῶν ἐπικρατουσῶν καιρικῶν συνθηκῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω ἑορτὰς ἐξατᾶται ἡ εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς) Πελοπν. (Ἀρκαδ.). Τὸ γνωμ. ἐν παραλλαγαῖς καὶ ἀλλαχ. "Η λ. καὶ ὡς τοπων. Νάξ. (Σαγκρ.) καὶ ὑπὸ τὸν τύπ. Παναγία ἡ Γέννηση Νάξ. (Γαλανᾶδ.)

γεννησιὰ ἡ, Κέρκ. (Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ. Ρόδ.) — Λεξ. Δημητρ. γεννησιὰ Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γινῶ'σιὰ Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεννησὰ Πελοπν. (Λάλ.) — Λεξ. Δημητρ. "Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιὰ. "Ο τοκετός, ἡ γέννησις ἐνθ' ἀν.: Νὰ κἀνῃ ἡ γυναῖκα σου παιδί γερό 'ς τὴ γεννησιὰ της Αὐχίον. Καρουσ. Περούλ. Κἀθ' σι 'ς τὴ γινῶ'σιὰ τ'ς νύφ'ς τ' Αἰτωλ. "Η κατσούλα μας μία γεννησιὰ ἔκαμε τρία κατσούλια (ἡ κατσούλα = ἡ γάττα) Κίτ. Μάν. Πρωτόγεννη εἶν' ἡ γίδα, ὅταν ἀρχίσῃ τὴν πρώτη γεννησὰ Λάλ. "Η κουνέλα μας κάθε μῆνα ἔχει καὶ γεννησιὰ Λεξ. Δημητρ. Συνών. ἐν λ. γέννα 1.

γεννησιάρης ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γεννησιάρικο Πελοπν. (Ἀνδρούς. Γορτυν. Μεσσ. Ξηροκ. Οἶν.) — Ἀδάμ, "Απὸ τὸ χωρ., 17 γεννησάρικο Πελοπν. (Καλάβρυτ.) γινῶ'σάρ'κου "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ.) Θεσσ. (Πήλ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεννησιάρικο Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) γεννησάρικο "Αθῆν. 'εννησάρικο Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ιάρης. "Ο ἀρτιγέννητος, ἐνθ' ἀν.: "Αλογο γεννησιάρικο Μεσσ. Εἶναι μικρὸ γαττάκι, γεννησιάρικο, κἀποια γάττα θὰ γέννησε ἐδῶ κοντὰ "Αδάμ, ἐνθ' ἀν. Παιδί-ἀρνάκι γεννησάρικο "Αθῆν. Τὸ 'εννησάρικο τὸ λένε καὶ 'ιὰ τὰ παιδιὰ καὶ 'ιὰ τὰ ζωδόβολα "Απύρανθ. Παραμικροκαμωμένα 'ναι τὰ ριφάκια σας, 'εννησάρικα 'ναι δυό-τριῶ μερῶ αὐτόθ. Πέθαν' ἡ μάννα του καὶ 'τ' ἄφηκε γεννησάρικο Καλάβρυτ. Κάνεις σὰ γεννησιάρικο παιδί Κίτ. Μάν. Τὰ κατσίκια εἶναι γεννησιάρικα αὐτόθ. "Σ τὸν πόλιμου ἤσουνα γινῶ'σάρικου Ζαγόρ. "Σ τοῦ δρόμου πού παίρι ἤρεε δυὸ κ'ταβάκια γινῶ'σάρ'κα Αἰτωλ.

γεννησιαρούδι τό, Πελοπν. (Ἀρκαδ. Γορτυν.) γεννησarroύδι Πελοπν. (Βερεστ. Πυλ.) γεννησarroύδι τό, Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Ἀχαῖα Γαργαλ. "Ηλ. Καλάβρυτ. Κεφαλλ. Κλειτορ. Κοπανάκ. Μανιάκ. Σουδεν. Φιγαλ.) γινῶ'σαρούδ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) γεννησarroύδι Κεφαλλ. "Εκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γεννησιάρης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -οῦδι.

1) Τὸ ἀρτιγέννητον ἐνθ' ἀν.: Τὸ χρυσὸ τό 'δωκε 'ς ἓνα τεχνίτη καὶ τό 'φκειασε γεννησιαρούδι σερικὸ παιδί (ἐκ παραμυθ.) Γορτυν. "Επιασε καὶ φασκιδέσε κοτζιάμιον παιδί, σὰ γεννησarroύδι Βερεστ. Τί νὰ σφάξω ἀπὸ δαῦτο; Κατσίκι ἐναι φτοῦνο τὸ γεννησarroύδι; Πυλ. Τὸ μωρὸ δὲ φαίνεται ἂν ἐναι ὁμορφο ἢ ἄσκημο, ἐναι, γλέπεις, γεννησarroύδι καὶ ἀλλάζει μέρα μὲ τὴν ἡμέρα Γαργαλ. "Επιασα 'ς τὸ λόγγο δυὸ λαγὸπ'λα μικρά, γεννησarroύδια αὐτόθ. Τὸ γεννησarroύδι, κι ὅσο νὰ τὸ βαφτίσουμε, τὸ λέμε δράκο Μανιάκ. Τοῦ γένν'σαρούδ' τίς πρῶτις μέρις τοῦ πιρ'ποιεῖτι ἡ μαμμη Αἰτωλ. "Ησαντε οἱ Μοῖρες πού ἤρθανε νὰ μοιρώσουνε τὸ γεννησarroύδι "Ανδρίτσ. "Η γάττα ἔχει γεννησarroύδια καὶ γι' αὐτὸ χάθηκε Κεφαλλ. "Ο ἀετὸς ἀρπάζει καὶ τρώει κατσίκια γεννησarroύδια Κλειτορ. Συνών. βυζαλιχτέριν, βυζαστάρι 1, βυζασταρούδι, γεννησarroύδικο, γεννησιίδι, γεννησarroύδι, γεννηταρούδι, γεννητούδι. 2) "Ο νεοσσὸς Πελοπν. (Ἀχαῖα "Ηλ.)

γεννησιαρούδικο τό, ἀμάρτ. γεννησarroύδικο Πελοπν. (Πυλ.) γεννησarroύδικο Πελοπν. (Γαργαλ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γεννησιαρούδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικο.

Τὸ ἀρτιγέννητον ἐνθ' ἀν.: "Εναι τ' ἀρνὶ γεννησarroύδικο. Ψὲς τὸ γέννησ' ἡ προβάτα μας Πυλ. Τὰ κατσικάκια τῆς Κανέλλας ἐναι μικρά, τριῶ μερῶνε, γεννησarroύδικα Γαργαλ.

γεννησιάτικος ἐπίθ. ἀμάρτ. Οὐδ. γινῶ'σιάτικου "Ηπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ.)

"Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άτικο.

1) Γεννησιάρης, δ ἰδ., "Ηπ. (Τσαμαντ.) 2) Τὸ οὐδ. κατὰ πληθ. τὰ ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου χαριζόμενα ἐνδύματα εἰς τὸ βαπτιζόμενον παιδίον "Ηπ. (Ζαγόρ.): Τὰ γινῶ'σιάτικα σ'τιά. "Ακόμα δὲν τὰ 'δουκα τὰ γινῶ'σιάτ'κα 'ς τὴν κουπέλα. Συνών. ἀναδόσσα (δὲ δ ἰδ. ἀναδόχι 1β), βαπτιστηριάτικα, βαπτιστικά (δὲ δ ἰδ. βαπτιστικός 2α), βαπτιστίκι.

γεννησιίδι τό, ἀμάρτ. γινῶ'σιίδ' Θράκ.

"Εκ τοῦ οὗς. γέννηση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι.

Γεννησιαρούδι, δ ἰδ., ἐνθα καὶ συνών.: Μέσα 'ς τὴν καλάθα βρίσκ' τ'ς πανούκλας τὰ γινῶ'σιίδια (ἐκ παραμυθ.)

γεννησίμι τό, Εὔβ. (Βρύς.)

"Εκ τοῦ ἐπιθ. γεννησιμιός.

Τὸ ἐκ γεννήσεως ὑπάρχον: Δὲν εἶναι γεννησίμι, τό 'παθε ἀπὸ ἀρρώστια.

γεννησιμιός ἐπίθ. Λεξ. Πρω. γεν-νησιμιός Μεγίστ. Θηλ. γεννησιμιὰ Ι.Δραγούμ., Σταμάτ., 117. Οὐδ. γεννησιμιὸν Λεξ. Περίδ. Βυζ. Λεγρ. Μπριγκ. γεν-νησιμιὸν Μεγίστ. Χίος (Πυργ.) γεν-νησιμιὸν Λυκ. (Λιβύσσ.) γεννησιμιὸ πολλαχ. γιννησ'μιὸ Στερελλ. (Περίστ.) γινῶ'σ'μιὸ Λέσβ. Λῆμν. γεν-νησιμιὸ Κῶς 'εννησιμιὸ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γεννησίμι Εὔβ. (Αὐλωνάρ. Βρύς. Κάρυστ. "Ορ.) — Λεξ. Βάιγ. Μ. Ἐγκυκλ. γεννήσιμιο Δαρδαν.

